

Wil jij ook een goede herder zijn?

Twee soorten leiders

Als Jezus van zichzelf zegt dat Hij de goede Herder is, dan geeft Hij daar twee kenmerken voor. Ten eerste kent Hij zijn schapen, en ten tweede geeft Hij zijn leven voor de schapen.

Mensen met schapen vergelijken, dat zint ons niet zo fel, maar het blijft wel een mooi en sprekend beeld. Daarenboven is dit beeld uit onze leefwereld verdwenen. In de tijd van Jezus was dat anders, de Joden waren een herdersvolk. De leiders van hun volk in die tijd waren herders: Abraham, Mozes, David.

Als Jezus zich dus voorstelt als herder, wil Hij daarmee een bepaalde verhouding tot zijn volgelingen duidelijk maken. Het contrastbeeld maakt dat begrijpelijk: een goede herder heeft een hart voor zijn schapen. Het gaat dus om liefde: hij houdt van zijn schapen. Bij dreigend gevaar zal hij niet vluchten, maar de schapen samen houden en in veiligheid brengen.

Voor een huurling daarentegen zijn de schapen nummers. Zij geven enkel leiding voor het geld, maar ze hebben geen hart voor de schapen. Wanneer een probleem opdaagt, vluchten ze weg om hun eigen hachje te redden.

De goede herder daarentegen kent ieder schaap bij naam, heeft met elk schaap een bijzondere band. Hij leeft voor zijn schapen, niet alleen met woorden maar met de inzet van zijn eigen leven. Het geheim van Jezus ligt in de band met zijn Vader. Jezus kent zijn schapen, zoals Hij de Vader kent en de Vader Hem kent. Een band van eenheid, van wederkerig kennen en gekend worden, beminnen en bemind worden.

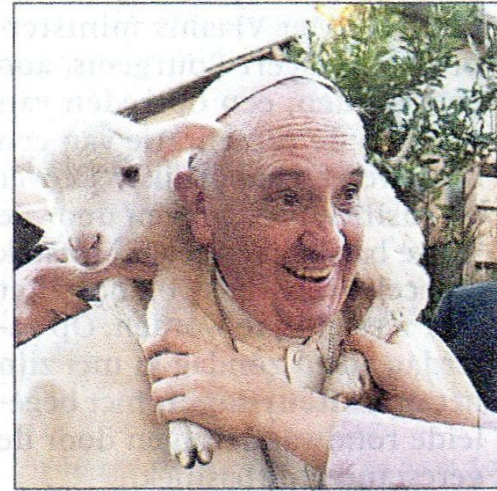
Roepingenzondag

Traditioneel is deze derde paas-zondag ook Roepingenzondag. En het is goed dat wereldwijd gebeden wordt om priester- en kloosterroepingen, om goede

herders: mannen en vrouwen die hun leven uitbouwen op dat van Jezus Christus, de goede Herder. Maar het is te eng als we het daarbij laten. We zouden dan onze eigen taak in het herderschap kunnen vergeten, en naar anderen toeschuiven wat we zélf ook kunnen doen. De zorg die Jezus aan zijn leerlingen besteedde, wil Hij aan ons overdragen. Ook wij moeten 'hoeders van onze broeders en zusters' zijn. Deze herderlijke en dus pastorale zorg wordt ook aan ons toevertrouwd.

Je zou kunnen zeggen: de paasboodschap van Jezus is vrede te maken. Maar vrede ontstaat alleen als wij een zorgzame wereld krijgen waarin aandacht geschonken wordt aan mensen naar wie niemand omkijkt, die er niet bij mogen horen. Een zorgzame wereld waarin mensen herderlijk met elkaar omgaan. Een wereld en een Kerk waarin deze taak niet is overgelaten aan enkele 'aangestelden' maar waarin iedere mens, groot of klein, zijn of haar verantwoordelijkheid aanvoelt en opneemt. Mgr. Lemmens spreekt van de verbreding van het herderschap. De tijd van de pastoor die 'paus speelde' in zijn eigen parochie is al lang voorbij. Mensen zijn mondig geworden en leren zorg dragen voor een geloofsgemeenschap. Ze gaan zich bekwamen in 'pastoraal': hoe met zieken omgaan, hoe levensproblemen bespreken, hoe een viering samenstellen, hoe ouders en kinderen voorbereiden op de initiatiesacramenten? En nog zoveel meer. Het goede herderschap van Jezus gaat in heel veel mensen over. Stille werkers en werksters, vaak te weinig erkend en gewaardeerd door de kerkelijke overheid.

Op deze roepingenzondag zouden we aan hen kunnen denken. Het is van belang dat we leren bidden voor vrijwilligers in de pastoraal die zo edelmoedig een helpende hand aanreiken waar ambtelijke voorgangers meer en

meer ontbreken. De toetssteen om uit maken of wij Jezus, de goede Herder, kennen en volgen, is de mate waarin wij zelf herder willen zijn voor anderen. Uiteraard moeten we ons gedragen weten door God zoals Jezus zich gedragen voelde door zijn Vader.

Wij zijn allen geroepen de taak van Jezus voort te zetten op aarde, en Zijn taak was: aan mensen liefde, geborgenheid en veiligheid geven. Hen laten voelen: jij bent de moeite waard, jij bent kostbaar in Gods ogen, God laat jou, het werk van Zijn handen, nooit in de steek, want de herder laat zijn schapen ook niet in de steek.

Als wij dat in alle oprechtheid aan elkaar zeggen, beantwoorden we aan onze roeping. Dan zijn we voor elkaar een goede herder, en dan doet het er niet toe of we priester, religieus of leek zijn. Maar we zijn dan wél beeld van de goede herder die zijn leven geeft voor zijn schapen. Zalig en gelukkig wie zo kan en wil herderen en handelen.

Raymond Decoster, deken